

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 25 (961) | Субота, 28 червня 1986 року | Ціна 2 коп.

ПРИСКОРЕННЮ — ВСЕНАРОДНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОЛИ ПРАЦЯ — РАДІСТЬ

Чернівецький завод «Металіст» — одне з найбільших підприємств міста. Його продукція широко відома не тільки в області, а й в усій країні. Дитячі велосипеди, алюмінієвий посуд, телевізійні антени, іграшки — такий неповний перелік асортименту виробів народного споживання.

Працює у великому колективі заводу й група глухих трудівників. Нечуючі виробничники зарекоменду-

вали себе тут з найкращого боку, про що розповідає майстер дільниці № 5 Я. Пантерев.

— На нашій дільниці, де випускається алюмінієвий посуд, трудяться шість глухих. Бригада, в якій вони працюють, по-праву вважається передовою. Достатньо відзначити, що середня норма виробітку у колективі — 135—140 процентів. Очоловані бригадиром Миколаєм Цимбалом, Іван Мо-

туз, Федір Гандюк, Степан Груненко, Ігор Костиняк показують зразки високопродуктивної творчої праці.

Майстер підготовчо-будівельної дільниці В. Мирон додає:

— Хоча на нашій дільниці працюють лише чотири члени УТОГ, але твердо можна сказати, що саме вони задають тон у роботі. Обов'язки у бригади В. Мельника досить широкі. Це — пакування готової продукції і ремонт заводських приміщень, що передбачає універсальність у роботі, тобто володіння одразу кількома спеціальностями. Скажімо, сам бригадир Василь Мельник уміє працювати пакувальником, муляром, штукатуром, облицю-

вальником. Члени бригади не відстають від ватажка. Словом, нам би таких робітників більше.

Схвальні відгуки про глухих робітників доводилось чути на всіх дільницях, де вони працюють. Називалися імена В. Волошина, Ю. Чулухадзе, І. Брига. Керівники відзначали їх високу відповідальність за доручену справу, сумлінність, уміння досягти високих кішечних результатів. Варто додати, що бригади, в яких трудяться члени УТОГ, багаторазові переможці внутріколективного соціалістичного змагання, ініціатори багатьох корисних справ на підприємстві.

Г. ВЛАСОВ.

м. Чернівці.

ВІДДАНІЙ СПРАВИ

У районному відділенні «Сільгосптехніки» селища Велика Новоселівка дуже добре відгукуються про члена УТОГ, слюсаря-складальника Володимира Володимировича Авраменка.

Працювати сюди Володимир прийшов одразу після закінчення спецшколи-інтернату у Макіївці. Минуло відтоді 11 років. Нині Авраменко — висококваліфікований спеціаліст.

Наче й немає у нього якогось «секретів» і все-таки він постійно домагається високих результатів у пра-

ці. Домагається за рахунок трудолюбства, сумлінності. Техніка, яку обслуговує нечуючий ремонтник, працює бездоганно. За високі виробничі показники В. В. Авраменка визнано переможцем змагання за звання «Кращий за професією», він — ударник одинадцяті п'ятирічки.

XII з'їзд УТОГ нечуючий трудівник зустрів новими вагомими здобутками у праці, виконуючи змінні завдання на 160—180 процентів.

В. КРУГЛЯК.

Донецька область.

Ударно трудяться над виконанням завдань 1986 року швачки-мотористки Полтавського УВП-1 Антоніна Григорівна Фалько (на знімку ліворуч) і Катерина Дмитрівна Парамонова.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

У ФОНД ЧУЙНОСТІ І ДОБРОТИ

До редакції продовжують надходити повідомлення, об'єднані загальною думкою — ліквідація наслідків аварії на Чорнобильській АЕС нікого не залишила байдужим: як окремі трудівники, так і цілі колективи прагнуть зробити свій внесок у допомогу потерпілим. Нижче друкуємо добірку таких повідомлень.

ЗА ВЕЛІННЯМ СЕРЦЯ

Нашому підприємству було доведено завдання у короткий строк виготовити 25 тисяч головних уборів для захисту від токсичних речовин. Ці вироби вкрай потрібні людям, які щиро працюють на Чорнобильській АЕС.

Недавно штаб з організації соціалістичного змагання підбив підсумки і визначив переможців: перше місце з врученням грошової премії 300 карбованців присуджено зміні майстра Л. Радіонової.

У стислі строки було організовано перехід на випуск нової продукції, яка раніше підприємством не вироблялась, причому було забезпечено роботу у три зміни. Розкрито-заготовельна дільниця, очолювана майстрами Н. Несвідоміною і В. Бойко, у необхідній кількості забезпечила швачок деталями крою. Робітники цих підрозділів, де майстрами Л. Радіонова, А. Щербакова, Е. Сидорова і П. Немолот, працюючи у

три зміни, показали найвищу продуктивність праці, трудилися з повною віддачею.

На зборах колективів, які послали призові місця у змаганні, було прийнято одностайне рішення — всю премію у сумі 650 карбованців переказати на рахунок 904 для надання допомоги потерпілим від аварії.

А. КОНОПЛЕНКО,
голова профкому Конопольського УВП.
Сумська область.

ЯК СВОЮ БІДУ

Кожен член педагогічного і учнівського колективу Херсонської спецшколи-інтернату для глухих дітей, як своє особисте горе сприйняв аварію на Чорнобильській АЕС.

Було одностайно вирішено відрахувати одинденний

заробіток у фонд допомоги потерпілим від лиха. Також зроблено внесок у радянський Фонд миру.

В. КОНОНЕНКО,
вчитель Херсонської спецшколи-інтернату для глухих дітей.

ТАК ВІРШИВ КОЛЕКТИВ

Колектив цеху намотування котушок Запорізького УВП перший на підприємстві виступив з ініціативою зібрати кошти у фонд допомоги потерпілим від аварії на Чорнобильській АЕС. На рахунок 904 перераховано 1405 карбованців.

Партійна, комсомольська, профспілкорова і первинна організації УТОГ подяку-

вали колективу цеху за виявлений гуманізм і закликали членів УТОГ підтримати ініціативу намотувальників.

Збір коштів у Фонд допомоги триває...

Л. ФРОЛОВА,
заступник директора Запорізького УВП з виховної роботи.

ПРИЙМІТЬ І МІЙ ВНЕСОК

Аварія на Чорнобильській АЕС болем відзвучала у моему серці. Я переказала тим, хто зазнав лиха, місячну заробітну плату, бо не можу залишитися осторонь людської біди, бо

байдужих у такій справі бути не повинно.

М. КАЧУРОВСЬКА,
технічний працівник Дунаєвського клубу УТОГ.
Хмельницька область.

Сьогодні — День винахідника і раціоналізатора

РОЗВИВАТИ ТЕХНІЧНУ ТВОРЧІСТЬ

У дванадцятій п'ятирічці освоєння нової техніки і технології повинно забезпечити більше двох третин приросту продуктивності суспільної праці, зниження собівартості продукції в самій лише промисловості на 28 мільярдів карбованців. Потрібні значні зусилля багатьох трудівників, у тому числі й членів УТОГ, щоб досягти наміченого. XXVII з'їзд КПРС вказав у зв'язку з цим на необхідність заохочувати науково-технічну творчість трудящих, поліпшувати винахідницьку роботу, створювати сприятливі умови для якнайшвидшого впровадження винаходів і раціоналізаторських пропозицій у народне господарство.

Завдання відповідальне, масштабне. Для його реалізації треба спрямувати творчі зусилля новаторів на скорочення частки ручної праці, на розробку принципово нових машин і устаткування, поліпшення якості продукції, економічне витрачання сировинних і енергоресурсів, вдосконалення діючих механізмів, раціональну організацію кожного робочого місця.

Внесок винахідників і раціоналізаторів у економіч-

ний розвиток Товариства стає дедалі вагомим. За одинадцять п'ятиріччя використано 2135 раціоналізаторських пропозицій і 8 винаходів із загальним економічним ефектом 2,2 млн. крб. Цьому значною мірою сприяло внутріколективне соціалістичне змагання за досягнення кращих результатів у винахідницькій і раціоналізаторській роботі на підприємствах і в об'єднаннях УТОГ, а також проведення соціалістичного змагання між бригадами, дільницями і окремими раціоналізаторами, конкурси на кращу раціоналізаторську пропозицію.

У результаті широко розгорнутого змагання на кінець п'ятиріччя у Товаристві помітно зросла кількість використаних раціоналізаторських пропозицій, збільшилось число самих новаторів. Вагомим результатом досягли колективи Єнакієвського, Житомирського, Харківського № 1, Ворошиловградського, Івано-Франківського, Білоцерківського та інших УВП УТОГ. Добрих показників за підсумками соціалістичного змагання за перше півріччя нинішнього року домоглися на Київському дослідно-виробничо-

му об'єднанні «Контакт» наладчик Б. Ф. Телехов, слюсар-інструментальник В. В. Гребьонкін, слюсар-інструментальник М. В. Садко.

Однак, для користі справи, важливіше критично проаналізувати недоліки, яких, на жаль, ще чимало. На деяких підприємствах мало уваги приділяють питанню розвитку технічної творчості, що призвело в цілому по Товариству до невикористання 116 раціоналізаторських пропозицій. Це пояснюється організаційними упущеннями по підготовці пропозицій до освоєння, порушенням порядку прийняття і розгляду пропозицій, недоліками в тематичному плануванні, відсутністю експериментальних дільниць.

Виходячи з цього, треба ширше пропагувати в колективах досвід кращих винахідників і раціоналізаторів, створити їм всі необхідні умови для плідної роботи, організаційно забезпечити їх творчі досягнення.

В Основних напрямках економічного і соціального розвитку Товариства на дванадцять п'ятиріччя великого значення надається дальшому розвитку науко-

во-технічного прогресу. Протягом дванадцяті п'ятиріччя планується впровадити 720 заходів з нової техніки, 1368 — з наукової організації праці, 1650 — раціоналізаторських пропозицій з сумарним економічним ефектом не менше 3 млн. 170 тисяч карбованців.

І тут повинні сказати

своє вагомє слово новатори нашого Товариства, роблять свій вагомий внесок у реалізацію поставлених XXVII з'їздом КПРС і XII з'їздом УТОГ завдань з інтенсифікації виробництва, підвищення економічного потенціалу Товариства.

М. ВІЗЕРСЬКА,
старший інженер технічного відділу ЦП УТОГ.

На харківському заводі імені Малишева вже багато років підряд трудяться члени УТОГ (на знімку зліва направо) терміст, ударник XI п'ятиріччя М. Г. Рижкін, інженер-конструктор А. П. Безобразов, який багато уваги приділяє раціоналізації виробництва, та інженер Б. Л. Трямін.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

ОБЛВІДІЛ УТОГ: ПЕРЕБУДОВА РОБОТИ СПИРАЮЧИСЬ НА ПЕРВИННУ

XXVII з'їзд КПРС визначив чіткі орієнтири в проведенні організаторської і політико-виховної роботи. Сьогодні нам особливо необхідно підвищення громадської активності, неперемінність до недоліків, рішуча підтримка всього нового, передового, що народжується часом.

— Яку роль в утвердженні ділового, творчого стилю відносно первинним організаціям Товариства? Як обласний відділ спирається на них? Як розвиває їх самостійність і як добивається того, щоб у кожній з них забезпечити повнокровне життя?

Так розпочалася наша розмова з головою Івано-Франківського облвідділу УТОГ Р. П. Дубинською.

— Плани економічного і соціального розвитку реалізуються в трудових колективах — безпосередньо там, де діють первинні організації УТОГ. Тому активізація їх роботи — найважливіше завдання облвідділу. Адаже не якраз ті точки опори, які множать силу впливу у всіх сферах життя.

Відразу скажу, що резервів тут ще чимало. Особливо помітні вони сьогодні, коли свіжим, вимогливим поглядом, крізь призму рішень XXVII з'їзду КПРС дивимось на стан справ, оцінюєш, що в нових умовах знадобиться, а від чого треба раз і назавжди відмовитися.

Першим напрашується ось який висновок: ще не навчилися ми тримати якомога тісний, повсякденний, саме повсякденний зв'язок з кожною первинною організацією УТОГ. Дуже часто по-

кладаємося на те, що даємо на семінарах, пленумах облвідділу, а то й просто в різних інструкціях загальні настанови, рекомендації. А вони не завжди реалізуються.

А ще — енергійніше залучати до роботи членів президії облвідділу, міжрайонних відділів, голів та активістів первинних організацій. Будемо, зокрема, всіляко підвищувати їх відповідальність за рівень діяльності первинних організацій Товариства. Отже, треба частіше бувати на місцях, допомагати там перебудовуватися людям, організувати справу. Відчуваємо, що слід ширше практикувати обговорення на засіданнях бюро первинних організацій, на зборах звіти і повідомлення голів та активістів про їх особистий внесок у реалізацію рішень вищестоящих організацій.

— Скажіть, будь-ласка, Раїсо Павліно, що робить правління обласного відділу для підвищення ефективності критики, розширення діапазону її дії? Адаже, як підкреслювалося на XXVII з'їзді КПРС, утвердження здорових засад вимагає розвитку критики і самокритики.

— Дуже слушно було сказано на XXVII з'їзді КПРС про те, що партійна робота деформується, коли глухнуть критика і самокритика. І це стосується не лише партійної роботи, але й діяльності первинних організацій Товариства, міжрайонних відділів, культзакладів, взагалі всіх сфер життя.

Вимоглива критика, принципова самокритика потрібні насамперед для того, щоб позбутися недоліків, вироб-

ити кадрів бажання і вміння працювати по-новому. Не важко помітити, що сьогодні вся атмосфера нашого життя пройнята критичною настроєністю в оцінці зробленого, хоча дехто вперто не хоче вийти з полону благодушності, самозаспокоєності. У зв'язку з цим ми вбачаємо своє завдання в тому, щоб одночасно і розширювати діапазон дії критики і самокритики, підвищувати її ефективність. Адаже критика — це не данина моді, а надійний засіб домогтися бажаних перемін.

Гадаю, не помилюся, коли скажу, дівстати критики, активності працівників на багато вищі, коли керівництво відкрито визнає допущені недоробки, подає приклад правильного реагування на критику і зауваження. Не буде діла, коли когось закликати до самокритичності, а самим не керуватися цими принципами. Де-де, а тут особливо потрібні єдність слова і діла.

Щоб зростала ефективність критики, добиваємося здійснення на практиці такого правила: на пленумах, засіданнях президії облвідділу, міжрайонного відділу і бюро первинних організацій УТОГ неодмінно аналізувати хід реалізації попередніх зауважень і пропозицій, називати винних у зволіканні.

Коротше кажучи, обласний відділ УТОГ прагне, щоб критика і самокритика повноцінно працювали на прискорення соціально-економічного розвитку, намагаючись усунути бар'єри, які виникають на цьому шляху.

Н. КОНВАЛЮК.

Директор Лебединського будинку культури УТОГ Микола Гаврилович Лужков — частий гість у колективі Лебединського УВП. В обідню перерву ветеран культосвітньої роботи проводить бесіди, політінформації, знайомить нечучючих трудівників з подіями в нашій країні і за рубежем.

Фото Я. МІНДЕЛЯ.

ЧИТАЧ ПРОДОВЖУЄ РОЗМОВУ ВЗАЄМОЗБАГАЧЕННЯ

Уважно, з глибоким інтересом прочитав у «Нашому житті» від 15 березня ц. р. матеріал В. Яковської про досвід роботи комісії Одеської облпрофради по мобілізації нечучючих на підвищення трудового внеску.

І справді, досвід — наше велике надбання. Тим більше у роботі з інвалідами. І правильно зробила газета, що підняла на шит роботи комісії облпрофради. Адаже глухий одночасно є і членом профспілки, і членом Товариства.

Трохи історії. Робота серед інвалідів розпочалася в перші дні народження нашої держави. У важкий для молодого Радянського республіки час, в 1919 році, В. І. Ленін підписує Декрет, за яким навчання і виховання

глухонімих дітей було покладено на державну систему народної освіти.

Прийняті Комуністичною партією і Радянською державою заходи докорінним чином змінили соціальний і культурний стан глухих. Робота серед нечучючих трудящих у профспілках, розпочата у 30-х роках, сприяла трудовлаштуванню цього контингенту на промислові підприємства групами.

У цих умовах зростає роль профспілок у здійсненні соціальної реабілітації і адаптації нечучючих у суспільстві. Залучаючи в свої лави глухих робітників, профспілки тим самим об'єднують їх в одну сім'ю з багатомільйонною масою робітничого класу і всіх трудя-

щих і, найголовніше, можуть практично зближувати їх з чучючими працівниками у спільній трудовій і громадській діяльності у трудових колективах.

Товариство глухих було організовано набагато пізніше і чимало форм і методів роботи запозичило у профспілок, як найбільш масової організації.

Ще в 30-х роках в області вперше проводився експеримент по створенню в селі Карачуринно Старобешівського району колгоспу з нечучючих.

На початку зародження Товариства глухих у Донецькій області нечучючі працювали тільки в артілях. Виробничу базу становили вісім невеликих комбінатів, які випускали щороку про-

Профспілкове життя: технічний прогрес ВСІ РЕЗЕРВИ — В ДІЮ

Профспілковий комітет Чернівецького УВП тримає під постійним контролем технічне переозброєння виробництва, дає про те, щоб робочі місця на підприємстві відповідали сучасним інженерним вимогам.

З метою роз'яснення завдань напередодні проведення атестації робочих місць у всіх цехах проведені загальні збори. Помітний вплив на здійснення цієї роботи виявили інженерний актив, лектори, політінформатори, спеціалісти підприємства і керівники цехів.

Питанням атестації і раціоналізації робочих місць приділяється значна увага і в системі економічної освіти, школах комуністичної праці. Значно допомогли підвищити рівень знань слухачів додаткові заняття за темою «Атестація робочих місць — одна з найважливіших умов інтенсифікації сучасного виробництва».

Проведені профспілковою організацією заходи сприяли тому, що атестація стала на підприємстві спільною справою всіх. У цехах, бригадах, на кожній ділянці підвищилися активність. За короткий строк було зібрано чимало конкретних пропозицій, які ввійшли до плану організації технічних заходів і колективного договору на 1986 рік.

Особливо варто відзначити бригади слюсарів-ремонтників І. Д. Гатнянського, М. П. Корчевого, слюсарів-електриків, очолю-

вану бригадиром Н. Л. Телегузом. У цих колективах народилося чимало цінних пропозицій та ініціатив, які дали змогу поліпшити умови праці, вивільнити від важкої праці трудівників УВП.

Профспілковий комітет підприємства значну увагу нині приділяє розвитку бригадних форм праці, котра впливає на атестацію безпосередньо. А допомагає нам соціалістичне змагання, яке проходить під девізом «Доведені завдання виконувати з меншою чисельністю персоналу».

Однією з умов підвищення результатів атестації робочих місць є проведення технічного навчання на підприємстві, зростання рівня кваліфікації трудівників. У минулому році підготовлено 30 робітників, підвищили кваліфікацію 80 працюючих.

Хоч робота у колективі підприємства проведена значна, все ж слід зауважити, що у деякого спостерігається певна заспокоєність, навіть байдужість до атестації робочих місць. Навіщо це справа повинна здійснюватися лише «зверху». Там все за них продукували, розтавили по місцях, а вони без зайвих турбот йтимуть на роботу, відпрацюють і спокійно підуть додому.

З такою психологією профком миритися не став. У всі цехи були направлені інженери, технологи, економісти,

профспілковий актив. Буквально кожному робітникові ставили запитання:

— Що на вашу думку потрібно зробити, щоб працювалося краще, легше, продуктивніше, а також менше стомлюватися?

Цим самим ми зацікавили робітника у поліпшенні умов праці, залучили до творчого осмислення атестації як заходу важливого, необхідного.

Проте і зараз у нас є проблеми, вирішення яких не терпить зволікань. Яка користь нам від того, що ми виграємо за допомогою реконструкції, прогресивного обладнання на кожному робочому місці, якщо втрачаємо чимало часу на ручних роботах? Ще й досі шнурі і катушки перевозимо на візках. Нерідко трудівник не в змозі працювати на повну потужність через слабе освітлення, несправну вентиляцію.

Життя вимагає всерйоз зайнятися цими питаннями. Адаже тепер на тих же виробничих площах ми маємо збільшити випуск продукції, поліпшити її якість.

Цими завданнями нині і займається профспілкова організація підприємства. У цьому нам допомагає проведена атестація і раціоналізація робочих місць, удосконалення всього технологічного процесу.

М. ПРИВАЛОВ,
голова профспілкового комітету Чернівецького УВП.

В ДЗЕРКАЛІ СТІННІВОК

Справжньою школою зростання творчої майстерності, провідником конкретних справ партійних організацій Одеської області стали огляди-конкурси стінної преси, що проводяться облвідділом УТОГ. Підсумовуючи роботу стіннівок за рік, з редколлегами проводяться семінари, на яких узагальнюється досвід кращих, вказуються на недоліки.

Серед призерів останнього огляду-конкурсу найбільшу увагу привертає стіннівка Роздільнянського міжрайвідділу — «Вперед», яка вміщує матеріали про життя передовиків виробництва, членів УТОГ району, підсумовуючи текстовий матеріал фотолістуваннями.

Особливою рисою цієї стіннівки є те, що вона залучає до виступів на актуальні теми представників партійно-громадського активу. Так, на її шпальтах виступили секретар партор-

ганізації колгоспу «Перемога» Г. Н. Жуков, директор птахофабрики № 1 Іванівського району Р. Х. Гофф, член товариства «Знання» В. С. Горлуцький та інші.

Стіннівка «Вперед» постійно висвітлює питання, пов'язані з соціалістичним змаганням. В одному з номерів вона розповідає про майків трудового суперництва, що проходить під девізом «Честь по праці».

Значно змістовішою і привабливішою стала стіннівка Роздільнянського міжрайвідділу МРВ УТОГ. Її замітки конкретні, в них життя передовиків виробництва, членів Товариства, котрі працюють на підприємствах державної промисловості, розповідається про участь трудівників у комуністичних суботниках, їх внесок у виконання Продовольчої програми, хід звітів і виборів у первинних організаціях тощо.

За минулий рік, як відзначило журі огляду-конкурсу, поліпшили свою роботу стіннівки «Наше життя» та «Дунаєць». Вони стали конкретнішими, їх випуск здійснювався регулярно.

Важливо відзначити, що деякі редколлеги недооцінюють значення оглядів стінної преси. Інакше чим можна пояснити той факт, що виробничі об'єднання «Електрик», Балтський і Котовський міжрайвідділи УТОГ, обласний Будинок культури і міськвідділ не представили своїх стіннівок на конкурс? Мабуть, стіннівки названих організацій не мають широкого активу дописувачів, не спираються у своїй роботі на маси.

Журі конкурсу присудило призиви місяця відповідно редколлегам «Вперед», «Дністровець», «Дунаєць», «Наше життя». Ю. ГЕР.
м. Одеса.

— Дівчата, я ж дуже прискіплива, самі добре знаєте, що ї собі ніколи спокою не даю.— піднявшись з місця, відказала на пропозицію котроїсь з робітниць Зоя Кирилівна.

Збори зашуміли.

— То байдуже, Зое, нам потрібен саме такий бригадир. Врешті-решт повинен же бути лад і порядок на дільниці,— хором загомонили жінки,— вправившись, гуртом допоможемо!

— Так стала я бригадиром,— розповідає З. К. Скопеч,— бо хіба можна не рахуватись з думкою колективу, його волею? Навпаки, вважала за велику честь для себе рішення зборів. Клопотів, звичайно, додалось мені наполовину, але друзі, як і обіцяли, допомагали у скрутних випадках. А їх було чимало. Адже майже все робилось вперше: праця за єдиним нарядом, застосування коефіцієнта трудової участі, робітничче, так зване, самоврядування та інше. Словом, тепер один мав відповідати за всіх, всі — за одного. Ото ж і труднощі подолали скоро, бо діяли спільно.

Значною мірою своїми успіхами бригада завдячує своєму ватажкові — З. К. Скопеч. Її сумлінність, працьовитість, активна громадянська позиція чи не найкращий приклад для тих, хто працює поруч. Лише один штрих до трудової біографії виробничниці. У трудовій книжці тільки один запис: «Зарахована на Дніпропетровське УВП 1 вересня 1956 року». А чи не найкраща це характеристика для робітнички? Адже у ній — висока свідомість, вболівання за виробництво, честь колективу, нашу спільну справу. Звідки ж все це?

— У нашій сім'ї завжди шанувались праця, сумлінність, чесність, — пояснює Зоя Кирилівна. — Чимало дала і школа, де вчили принципів, порядності, вмінню цінувати кожну хвилину, використовуючи її по максимуму. Бо ж навіть найменша миттєвість дається людині для того, щоб вона встигла зробити щось добре на землі. Прогаяє ж ніколи не повернеш...

Навчалась Зоя з 1947 року у Криворізькій спецшколі-інтернаті, а після її закінчення переїхала у Дніпропетровськ. Ось тут і розпочалося самостійне трудове життя робітнички. А якщо точніше, то, мабуть, значно раніше.

...З трьох років — повна глухота. У шестирічному ві-

ці — часткове сліпотство: вишляючи Австрію, рівно за місяць до Перемоги, загинув її батько. З-матір'ю, братом і сестрою як могли давали собі раду у ті важкі повоєнні роки.

Та згодом не стало і матері... Тут вже годі й говорити про оту самостійність, вона — з дитинства.

Ніколи не прагнула Зоя Кирилівна легкого життя, вигідної роботи. Навпаки, сміливо бралась за найскладнішу, найвідповідальнішу справу, бо в такий спосіб одержує найбільшу радість від справжньої трудової перемоги, яка далась не просто, а завдяки докладним зусиллям, кмітливості, власній творчості.

Цьому навчає і молодь, яка постійно поповнює колектив бригади, ряди робітничого класу. Десятки молодих виробничників підприємства пройшли школу З. К. Скопеч за тридцятиріччя її роботи на Дніпропетровському УВП.

Таким же чином зорієнтовані і діти Зои Кирилівни. Виростають вони роботящими, сумлінними, чітко усвідомлюючи причетність до великої справи, якій при-

святили себе батьки, старше покоління — будівничі у суспільства, ідеал якого — мир, щастя народу.

Дочка Зои Кирилівни закінчила профтехучилище, працює у міській поліклініці, а увечері навчається в медичному училищі. Син закінчив дев'ятий клас, нині він — десятикласник.

З усього видно, що діти цієї родини стануть гідними своїх батьків, примножать їх трудову славу.

А слава у Зои Кирилівни заслужена. Одинадцять п'ятирічку робітнички завершила на початку жовтня 1984 року. Їй присвоєно звання «Ударник комуністичної праці», «Майстер — золоті руки», портрет трудівниці занесено на Дошку пошани ЦП УТОГ 1985 року, а ім'я вписано у рядки Книги пошани підприємства. Якість своєї роботи довірено їй засвідчувати особистим клеймом.

Отже честь і шана робітнички складається саме за працю — сумлінну, патхненну, звитяжну.

А. ДВІРКОВИЙ.

Фото автора.

м. Дніпропетровськ.

— співчутливого погляду. Люди з дефектами, легко вразливі, гостро відчувають найменшу фальш по відношенню до себе. І тут вкрай необхідні такт, внутрішня повага, простота і душевність у кожному слові, погляді, жесті.

Науково-технічна революція, великі психологічні навантаження не дають людині розслабляватися, тримають її у постійному напруженні. А це неодмінно веде до психологічних перевантажень, фізичних стресів цілком здорових людей. Давайте подумати разом. На диспансерному обліку в області, за даними органів охорони здоров'я, перебуває понад 36 тисяч чоловік з залишкою в м м втраченим слухом, а членами Товариства є тільки близько 5 тисяч чоловік. Психологи і медики довели, що у тих, хто стоїть осторонь соціально-виробничого життя, не-

рідко виникають додаткові захворювання. У зв'язку з цим створення умов для активної участі у соціально-виробничій діяльності інвалідів, пенсіонерів і утриманців — можливість не тільки поповнити трудові ресурси країни, але й зміцнити здоров'я цих людей.

Мені часто доводиться бувати на підприємствах різних галузей промисловості. Чим глибше вникаєш у трудове життя людей, чим детальніше знайомишся з умовами їх навчання, побуту і відпочинку, тим ясніше і виразніше бачиш: робітникам з порушенням слуху створено всі необхідні умови для активного, повнокровного життя. Піклування про них, увага до них піднесені у високий ранг глибокої, щирої поваги і мудрого розуміння людської особистості, що потрапила в силу тих чи інших причин у важку життєву ситуацію.

По всьому відчувається,

успішно переборено бар'єр необгрунтованого недовіря до трудових можливостей глухих. Вей вони — рівноправні члени робітничого колективу. Роботу здобули в основному за своїми бажаннями і здібностями. Чимало з них відзначені урядовими нагородами, носять високе звання «Ударника комуністичної праці», своєю високопродуктивною, високоякісною працею довели, що вони такі справжні «Майстри — золоті руки» і «Кращі за професією».

XXVII з'їзд КПРС накреслив курс на прискорення соціально-економічного розвитку країни. Нові завдання — це і нова відповідальність, і нове становище у колективі, і потреби у нових комунікаціях. Виконання цих вимог пов'язане з необхідністю підвищувати кваліфікацію і перебудувати роботу.

Свій внесок у розв'язання нових і складних зав-

Розповідь делегата

Незадовго до закінчення навчального року учні, вчителі та вихователі Полтавської спецшколи-інтернату для глухих дітей зустрілися з делегатом XXVII з'їзду Компартії України — робітницею Полтавського заводу алмазів та алмазних інструментів Наталією Віта-

лівною Шевченко. Вона розповіла про свій життєвий і трудовий шлях, про завод, продукція якого відомо в СРСР і в багатьох зарубіжних країнах.

Виступаючи перед учнями і педагогами школи, Н. В. Шевченко поділилася враженнями від роботи з'їзду

комуністів республіки, на якому панував дух високої діловитості, відвертості і конкретності у справах.

На закінчення зустрічі делегат відповіла на численні запитання учнів. Вихователі та педагоги подякували за змістовий розповідь і побажали їй успіхів у праці.

Л. УСЕНКО,
учень Полтавської спецшколи-інтернату для глухих дітей.

Слово про наставників

Ось і пролунав останній дзвоник у Чернівецькій спецшколі-інтернаті для глухих дітей. Сповнені радісних почуттів і високих задумів, випускники вступають сьогодні у самостійне життя, впливаються у лави молодих будівників комунізму.

Важко передати, якою радістю сповнюються батьківські серця від усвідомлення того, що наші діти виходять у світ широкий повноправними членами суспільства, в єдиному строю з усім радянським народом робитимуть свій гідний внесок у реалізацію величких накреслень XXVII з'їзду КПРС.

Упродовж багатьох років наставники наших, снів і дочок сіяли в їх душі зерна розумного, доброго, вічного. Ми певні, що ці зерна вчи-

тельської любові дадуть ясні сходи, адже кожен з вихованців внесе за поріг школи світлі прагнення — робити людям тільки добре, корисне, прекрасне.

Ми, батьки, щиро вдячні педагогічному колективу, очолюваному Василем Михайловичем Ключником та Ніною Сільвестрівною Яровенко, які докладно чимало зусиль для того, щоб педагоги і вихованці жили спільними задумами, були об'єднані спільною метою, діяли згуртовано.

Добрим словом згадуємо ми класних керівників Людмилу Василівну Костенко, Любов Олексіївну Гурко, виховательку Наталію Миколаївну Мисків, і всіх тих, хто навчав наших дітей основам наук, хто ввів нас у країну знань, а також навчив азам потрібних робітничих професій.

Не передати словами все те хороше, чого гідні ці люди, які своєю сумлінною працею наближали наших дітей до щасливого фіналу — випускного вечора, а з ним — до першого самостійного кроку в житті. Минуть роки, але у вдячній пам'яті наших дітей назавжди залишиться згадка про школу-інтернат і її педагогів, що стали для дітей рідними.

Тож, нехай щастить вам, дорогі вчителі і вихователі. Хай доля подарує вам багато-багато квітучих, радісних, мирних весел, сповнених трудової наснаги, держав!

Хай засвіти будуть ваші такими ж яскравими, а ужитки — високими!

Батьки М. ІВАНОВИЧ,
Ю. ІВАНОВИЧ,
всього десять підписів,
м. Чернівці.

Шлях у самостійне життя

У святково прикрашеному актовому залі Новомиргородської спецшколи-інтернату для глухих дітей відбулась нещодавно урочиста церемонія на честь випускників школи, котрі вступають у самостійне життя.

Нинішній день для випускників особливий: сьогодні вони востаннє школярі, склали останній екзамен, а завтра — їх чекає екзамен новий і більш серйозний — шлях у самостійне життя.

Свято відкрив директор школи Іван Андрійович Бойко, котрий звернувся до випускників з привітанням, побажав їм щасливої доро-

ги у житті, мирного неба. Іван Андрійович висловив впевненість в тому, що молодь, яка сьогодні прощається зі школою буде чесною, сміливою, працьовитою. Він закликав приміжувати честь рідної школи.

Потім виступила директор Кіровоградського УВП Світлана Іванівна Кравченко. Розповівши про випускників школи минулих років, котрі нині старанно працюють на підприємстві, вона запросила юнаків на роботу на УВП.

Теплі слова-побажання висловила класний керівник Валентина Андріївна Сос-

новська, вчителька швейної справи Алла Михайлівна Бісюк, голова облвідділу УТОГ Віктор Миколайович Жадов.

Від імені випускників виступив Петро Кобиланський. Він сердечно подякував усім вчителям і педагогам за їх працю, за те, що вони допомогли здобути знання, розкрили перед нечуючими світ, запевнивши присутніх у тому, що не осоромить честь школи, буде гідним продовжувачем її традицій.

В. БОНДАРЕНКО,
бібліотекар Кіровоградського будинку культури УТОГ.

Приїшла молода зміна

В урочистій обстановці проведено прийом в членів УТОГ у Нестерівській спецшколі-інтернаті, що на Львівщині. В цей день до лав Товариства влилася молода зміна — кращі учні старших класів.

На зборах виступив голова Львівського облвідділу УТОГ В. В. Балдига. Він докладно ознайомив учнів з правами і обов'язка-

ми членів УТОГ, розповів про умови набору молоді на виробниче навчання, дав вичерпні відповіді на запитання школярів і їх батьків.

Цікавим і змістовним був виступ інструктора облвідділу М. П. Матульської, котра розповіла про кращих нечуючих трудівників, області.

Багато теплих слів було

сказано учнями на адресу учительського колективу школи, яким керує С. О. Ільїна. Вона постійно дбає про вихованців школи, створює необхідний мікроклімат серед педагогів і школярів. Старшокласникам було вручено квитки членів УТОГ.

К. ГЕЛЬ,
перекладач Новороздольського МРВ УТОГ.
Львівська область.

Лаконічно, змістовно

До XII з'їзду Українського товариства глухих видавництвом ЦК ЛКСМУ «Молодь» видано тисячним тиражем гарно ілюстрований буклет під назвою «Досягнення радують, перспективи кличуть».

У цьому виданні лаконічно висвітлені досягнення УТОГ за п'ять років після XI з'їзду Товариства.

Читаючи буклет, проймається почуттям гордості за те, що нечуючі трудівники республіки у тій єдності з усім радянським народом беруть активну участь у виконанні завдань, накреслених XXVII з'їздом КПРС.

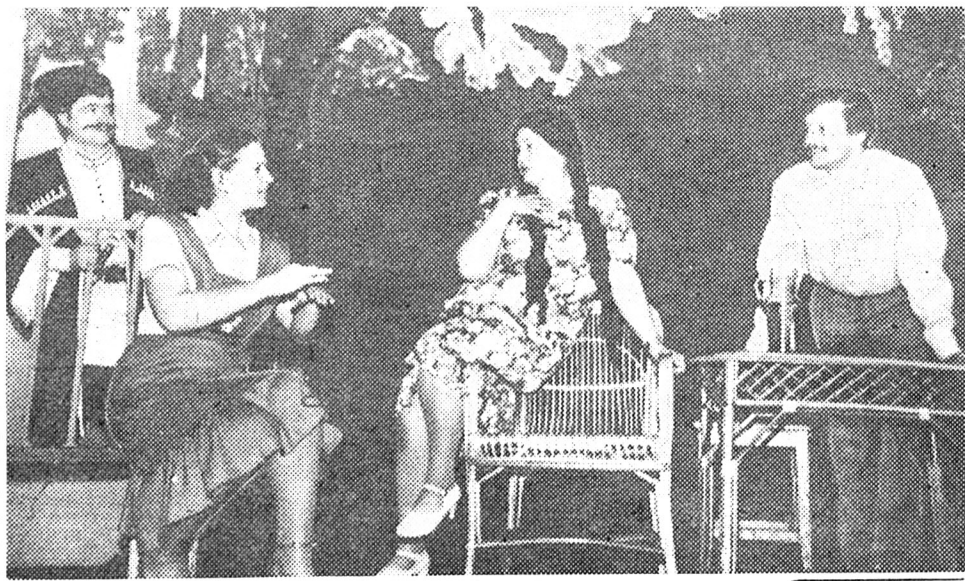
Змістовно висвітлена у буклеті промислово-виробнича сфера діяльності УТОГ, наводяться конкретні цифри і факти, які розкривають успіхи робітників та інженерно-технічних працівників підприємств і вироб-

ничих об'єднань Товариства.

На сторінках буклету знаходимо дані про підвищення добробуту членів УТОГ, поліпшення умов праці. Висвітлено також питання оздоровлення нечуючих трудівників, досягнення їх в ідейно-виховній, культурно-масовій, фізкультурно-спортивній роботі. Із видання дізнаємося про новий етап в діяльності УТОГ у галузі слухової, трудової та соціальної реабілітації нечуючих.

Словом, в даному буклеті показано вагомий підсумок досягнення Товариства від з'їзду до з'їзду УТОГ, що є значним кроком уперед шляхом економічного і соціального розвитку.

В. САКУН,
сурдопедагог Полтавської спецшколи-інтернату для глухих дітей.

Цікавою творчою роботою поповнився репертуар самодіяльного народного театру Житомирського обласного будинку культури. Це — вистава за п'єсою Георгія Хукаєва «Чоловік моєї дружини».

На знімку: (зліва направо) у ролі Казбека — робітник заводу залізобетонних виробів Валентин Петрович Шачнев, Зарети — майстер ательє № 1 Зоя Олексіївна Ярмолоч, Фаризат — швачка фабрики іграшок Тамара Василівна Герасимчук, Булата — слюсар заводу «Спецмаш» Валентин Миколайович Полішук. Фото І. ТОЛОЧКА.

Розповідь ветерана

Цікаво пройшла зустріч з учасником Великої Вітчизняної війни Федором Івановичем Горбуновим у клубі Знам'янського міжрайвідділу УТОГ.

Рядовим солдатом пішов він на фронт. Брав участь у боях під Сталінградом і Корсунь-Шевченківським. Знають його як члена партизанського загону імені

К. Ворошилова, начальника штабу стрілецького батальйону, людину, яка все своє наступне життя присвятила патріотичному вихованню молоді.

Мало говорив ветеран про себе. Більше — про друзів-однополчан, з якими і зараз підтримує тісні зв'язки. Сприймали нечуючі ці розповіді, а за ними, — цілий

ряд живих і яскравих прикладів мужності і самовідданості радянських людей, як у роки війни, так і в мирний час. Закінчив свій виступ Ф. І. Горбунов лекцією «Незламна дружба і братерство народів Радянського Союзу в роки Великої Вітчизняної війни».

В. ГРИГОР'ЄВ,
член УТОГ Знам'янського міжрайвідділу.

Кіровоградська область.

Читаць запитує — газета відповідає

Прошу розповісти, при яких умовах надається додаткова відпустка за безперервний стаж роботи.

В. ЗБУРЛЮК.

м. Донецьк.

ДОДАТКОВА ВІДПУСТКА

У відповідності до ст. 75 КЗпП УРСР всім робітникам і службовцям надається щорічна відпустка тривалістю не менше 15 робочих днів. Деяким категоріям робітників надається подовжена відпустка, наприклад, окремим робітникам науково-дослідних, учбових і культурно-освітніх закладів, неповнолітнім, деяким категоріям інвалідів, тривалість відпустки залежить від місця їх роботи, групи інвалідності, а в окремих випадках і від її причин.

Якщо інвалід працює на підприємстві (у виробничому об'єднанні), в цеху чи на дільниці, спеціально передбачених для використання праці таких осіб, то тривалість відпустки інвалідів I і II групи становить 24 робочі дні, III групи — 18 робочих днів. Відпустки такої тривалості з 1975 року надаються інвалідам, котрі працюють в учбово-виробничих підприємствах та об'єднаннях товариств глухих.

Крім основної відпустки законом передбачено також надання додаткових відпусток робітникам, що зайняті на роботах з шкідливими умовами праці, з ненормованим робочим днем, за тривалий стаж роботи в окремих галузях народного господарства, в інших випадках, передбачених законом.

Додаткова триденна відпустка, введена з метою стимулювання праці на одному підприємстві постановою ЦК КПРС, Ради Мі-

ністрів СРСР і ВЦРПС від 13.12.79 р., надається робітникам і службовцям, зайнятим на підприємствах і в організаціях промисловості і сільського господарства, будівництва, транспорту, зв'язку, в геологорозвідувальних організаціях, на підприємствах системи Держкомгидромету, котрим такі відпустки не надавались.

Право на вказану відпустку мають робітники і службовці, котрі користуються щорічною відпусткою тривалістю 15 робочих днів, а оплата їхньої праці здійснюється за умовами, встановленими для робітників виробничих галузей народного господарства. В число 15 робочих днів не враховується додаткова відпустка, котра надається у відповідності до постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 22.01.81 р. № 235 жінкам, що мають двох і більше дітей у віці до 12 років і додаткові відпустки, передбачені законодавством в порядку винагороди за виконання державних або громадських обов'язків.

Особам, тривалість відпустки котрих складає більше 15 робочих днів, додаткова 3-денна відпустка за тривалу роботу у відповідності з постановою ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС від 13.12.79 р. не надається.

В. ПОЗИНИЧ,
юристоконсульт
Укрпрофради.

Тула. Ось вже п'ятий рік при поліклініці міської дитячої лікарні № 2 працює басейн, де немовлята з трижневого віку навчаються плавання. Понад 50 дітей щодня займаються тут під наглядом медичного персоналу. Досвід таких занять показав, що вода — найкращі ліки від хвороб. (Фотохроніка ТАРС — РАТАУ)

МІЦНА СІМ'Я — МІЦНА ДЕРЖАВА

Активізувати трудову і суспільну діяльність нечуючих товаришів, їх енергію й ініціативу — таке одностайне прагнення працівників Чернігівського обласного будинку культури УТОГ. Нещодавно вони провели цікавий і захоплюючий конкурс сімейних пар під назвою: «Міцна сім'я — міцна держава». У конкурсі взяли участь передовики виробництва, активні учасники художньої самодіяльності, скромні в житті і побуті. Це — сім'ї Єременко Ганни і Альдорда, Ментій Марії і Леоніда, Скрипак Світлани і Вілена, Марусик Ніни і Григорія. Три пари з них мають більш як 25-річний стаж роботи на УВП УТОГ і більш як 20-річний стаж сімейного життя. Тільки Світлана Скрипак молодша роками, а тому й стаж у неї менший від подруг — 19 років виробничий і 12 — сімейний. Всі сім'ї мають по одному і двоє дітей.

Ось вони піднімаються на заквітчану сцену. У кожного з них своя доля, але у всіх спільна риса — почуття великої відповідальності за доручену справу.

Уміло, зі знанням справи вели конкурс Ірина Чепчина і Тетяна Стеклова. Всі присутні були учасниками весе-

лого свята, яке виявило винахідливість сімейних пар, майстерність у виконанні поставлених завдань.

Дуже сподобались глядачам пантоміми на тему: як ви зустрінете свою дружину в день 8 Березня та вправи з обручем. Великий успіх мали у них і танець у виконанні сімейної пари Єременків, пісня «Я не можу інакше» у виконанні Марії Ментій та «Дамо кулю земну дітям» у виконанні Світлани Скрипак.

Підсумки конкурсу показали, що всі сімейні пари добре справилися із поставленими перед ними завданнями, але краще за всіх це зробила сім'я Єременків, друге місце виборола сім'я Скрипаків, а дві треті премії дісталися сім'ям Ментій і Марусик.

На закінчення вечора перед присутніми виступили заступник директора Чернігівського УВП з виховної роботи М. М. Левченко, подякував організаторам за приємний вечір і побажав частіше проводити такі заходи, оскільки вони мають великий вплив на виховання нечуючих, сприяють доброму відпочинку трудящих. А після хорошого відпочинку і працюється краще.

О. ЛЕМІШКО.
м. Чернігів.

ОЩАДКАСИ ПРОПОНУЮТЬ

ВИГІДНО І ЗРУЧНО

Ощадкаси допоможуть вам найбільш правильно побудувати свій особистий бюджет, цілеспрямовано використовувати трудові доходи для задоволення зростаючих культурних і побутових потреб.

Ощадні каси беруть комісійні — винагороду у розмірі п'яти карбованців за виконання операцій з перевір-

ки і оформлення документів у зв'язку з втратою вкладки ошадної книжки.

Ощадні каси беруть та-

грашні, строкові з додатковими внесками.

Радянська держава гарантує таємницю вкладів, їх збереження і видачу за першою вимогою вкладника.

Про нове в вощадній справі

Ощадні каси беруть та-

Безготівкові розрахунки

Вкладник може дати дозвілля ошадкаси на разове, або на щомісячне перерахування з вкладу сум по платежах за квартиру, електроенергію, телефон, страхові внески тощо.

Вкладник може дати дозвілля ошадкаси на разове, або на щомісячне перерахування з вкладу сум по платежах за квартиру, електроенергію, телефон, страхові внески тощо.

найбільш ефективна, вигідна і зручна форма платежів, яка допоможе вам значно зекономити час.

М. ЧУБЕНКО,
завідуюча Центральною ошадною касою Московського району м. Києва.

ШАХИ

ВСЕСОЮЗНА ПЕРШІСТЬ

У змаганнях всесоюзної особистої першості з шахів серед жінок, яка проходила у травні у Нальчику, взяли участь представниці дев'яти республік.

Зі старту лідерство захопила москвичка Л. Росинська, яка вперше провела увесь турнір і заслужено завоювала перше місце. Друге місце посіла П. Самохіна з Омська, третє — наша землячка, донеччанка В. Філатова.

Шкода, що нижче своїх можливостей виступили українські спортсменки С. Пашкевич, В. Волювач, а також через хворобу не взяла участі у змаганнях наша найсильніша шахістка А. Хрульова.

Ю. ЗУЄВ,
майстер спорту СРСР з шахів.

ДО ВІДОМА КІНОГЛЯДАЧІВ

Протягом липня—жовтня нинішнього року для глухих і слабобачущих глядачів на екранах Будинків культури і клубів Товариства будуть показані такі художні фільми з субтитрами:

- Чужі тут не ходять
- Таємниці мадам Вонг
- Вийти заміж за капітана
- Недільний батько
- Побачення на Чумацькому шляху
- Поїздки на старому автомобілі
- Ультиматум
- Щасливі дні Мумі-троллей
- Секретний експеримент
- Говорить Москва
- Мільйон у шлюбному кошuku
- Прощання слов'янки
- Чегемський детектив
- Підсудний
- Тиха застава
- Легенда про безсмертя
- Подорож пана Кляксен, 2 серії
- У всіх таланти
- Спалах
- Русь споконвічна, 2 серії
- Співучасть у вбивстві
- Навчись танцювати
- Контракт віку, 2 серії
- Зловредна неділя
- Ігри для дітей шкільного віку
- Випадок у Чорній печері
- Гулівер в країні велетнів
- Хронікально-документальні і науково-популярні фільми:
- Михайло Ромм. Сповідь кінорежисера
- Шрам
- Межа
- Гірка горобина
- Михайло Сомов. Хроніка рятувальної експедиції
- Рецедив
- На прицілі ваш мозок

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ КІНОФІКАЦІЇ І КІНОПРОКАТУ ДЕРЖКІНО УРСР

Редактор П. БУЛАТОВ